

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 13

2011. GADA 14. JŪLIJĀ

Saturs

Likumi

276.* 188L/10**	Grozījums Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā	3
277. 189L/10	Grozījumi Imigrācijas likumā	4
278. 190L/10	Grozījumi Iepakojuma likumā	21
279. 191L/10	Grozījumi Zemesgrāmatu likumā	23
280. 192L/10	Grozījumi Civilprocesa likumā	27
281. 193L/10	Grozījumi Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā	29
282. 194L/10	Grozījumi Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā	30
283. 195L/10	Grozījums Patērētāju tiesību aizsardzības likumā	31

Paziņojumi

284.	Par Līgas Hāzenfuses apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi	32
285.	Par Valda Vazdiķa apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi	32
286.	Par Normunda Vilniša atbrīvošanu no Korupcijas novēršanas un apkarotības biroja priekšnieka amata.	32
287.	Par piekrišanu deputāta Anda Cauniša saukšanai pie administratīvās atbildības.	32
288.	Par piekrišanu deputāta Sergeja Mirska saukšanai pie administratīvās atbildības.	33
289.	Par piekrišanu deputāta Kārļa Seržanta saukšanai pie administratīvās atbildības.	33

* Publikācijas numurs.

** 10. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

276. 188L/10 Grozījums Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā

Izdarīt Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 8.nr.; 2008, 15.nr.; 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 178.nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 14.² pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Juridiskās palīdzības administrācija nenodrošina juridisko palīdzību Padomes 2008.gada 18.decembra regulā (EK) Nr.4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās noteiktajos gadījumos. Šajos gadījumos juridisko palīdzību nodrošina Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā noteiktajā kārtībā un apjomā.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 18.jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 9.jūnijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 15. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 15. 06. 2011., Nr.93.

277. 189L/10 Grozījumi Imigrācijas likumā

Izdarīt Imigrācijas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 24.nr.; 2003, 16.nr.; 2004, 10.nr.; 2005, 14.nr.; 2006, 1., 5., 9.nr.; 2007, 5., 15.nr.; 2008, 3., 13.nr.; 2009, 8.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 74.nr.; 2011, 19.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

papildināt pantu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) **Eiropas Savienības zilā karte** — termiņuzturēšanās atļauja, ko Latvijas Republikā izsniedz ārzemniekam ar augstu kvalifikāciju, kurš tiek nodarbināts un par nolīgto samaksu veic noteiktu darbu darba devēja vadībā Latvijas Republikā, kā arī ir ieguvis augstāko izglītību studiju programmā, kuras ilgums attiecīgajā specialitātē vai darba līgumā noteiktajā nozarē ir vismaz trīs gadi;”;

izteikt 4.punktu šādā redakcijā:

“4) **izbraukšanas rīkojums** — administratīvais akts, kurā pamatots ārzemnieka nelikumīgas uzturēšanās fakts un ārzemniekam uzlikts pienākums noteiktā termiņā labprātīgi atstāt Eiropas Savienības dalībvalstu teritoriju un doties atpakaļ uz savas pilsonības valsti, trešo valsti, no kuras viņš ieceļojis, vai trešo valsti, kurā viņam ir tiesības ieceļot;”;

papildināt pantu ar 5.² punktu šādā redakcijā:

“5²) **lēmums par piespiedu izraidīšanu** — administratīvais akts, kurā pamatots ārzemnieka nelikumīgas uzturēšanās fakts un noteikts piespiedu kārtā izraidīt ārzemnieku no Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas uz savas pilsonības valsti, trešo valsti, no kuras viņš ieceļojis, vai trešo valsti, kurā viņam ir tiesības ieceļot;”;

papildināt pantu ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“6¹) **nelikumīga uzturēšanās** — ārzemnieka uzturēšanās Latvijas Republikā, kas neatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta regulas Nr.562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas robežu kodekss) (turpmāk — Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta regula Nr.562/2006), 5.pantā vai šā likuma 4. un 4.¹ pantā noteiktajiem uzturēšanās nosacījumiem;”;

papildināt pantu ar 14.¹ punktu šādā redakcijā:

“14¹) **trešā valsts** — jebkura valsts, izņemot Eiropas Savienības dalībvalsti, Eiropas Ekonomikas zonas valsti un Šveices Konfederāciju;”;

2. Papildināt likumu ar 2.¹ pantu šādā redakcijā:

“2.¹ pants. (1) Uz Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem attiecas šā likuma 4.panta trešās, piektās, sestās, astotās un devītās daļas, 5.panta trešās daļas, 10., 11.panta, 13.panta otrās un ceturtās daļas, 14., 15., 16., 17.panta, 18.panta otrās daļas, 20., 21.panta, 46.panta piektās daļas, 50.⁴, 50.⁵ panta, 51.panta piektās daļas, 52., 53., 54., 54.¹, 55., 56., 57., 58., 59., 59.¹, 59.², 59.³, 59.⁴, 59.⁵, 60.panta, 61.panta pirmās daļas, 65.¹, 65.², 65.³, 65.⁴, 65.⁵, 66., 67. un 70.panta nosacījumi.

(2) Kārtību, kādā Savienības pilsoņi un viņu ģimenes locekļi ieceļo un uzturas Latvijas Republikā, kā arī uzturēšanās ierobežojumus šīm personām nosaka Ministru kabinets.”

3. 4.pantā:

izteikt pirmās daļas 2.punktu šādā redakcijā:

“2) ir derīga vīza derīgā ceļošanas dokumentā, Latvijas Republikas vai citas Šengenas līguma dalībvalsts izsniegta uzturēšanās atļauja vai Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās atļauja. Ārzemnieks, kurš ārvalstī saņēmis jaunu ceļošanas dokumentu, var izmantot iepriekšējo ceļošanas dokumentu ar derīgu Latvijas Republikas uzturēšanās atļauju vienreizējai iebraukšanai, lai saņemtu jaunu Latvijas Republikas uzturēšanās atļauju;”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Latvijas Republikā nav tiesīgs ieceļot un uzturēties ārzemnieks, kurš saskaņā ar šā likuma noteikumiem iekļauts to ārzemnieku sarakstā, kuriem ieceļošana Latvijas Republikā ir aizliegta (turpmāk arī — saraksts), vai par kuru iekļauts ziņojums Šengenas informācijas sistēmā, lai liegtu ārzemnieka ieceļošanu un uzturēšanos Šengenas līguma dalībvalstu teritorijā (turpmāk — ieceļošanas aizliegums Šengenas teritorijā).”

4. Papildināt 4.¹ pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Par vietējās pierobežas satiksmes atļaujas pieprasīšanai nepieciešamo dokumentu izskatīšanu ārzemnieks maksā valsts nodevu Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā. Ministru kabinets nosaka to personu kategorijas, kuras ir atbrīvotas no valsts nodevas samaksas.”

5. Izteikt 5.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ārzemniekam ir pienākums, ja to atbilstoši kompetencei pieprasa valsts iestāde, uzrādīt šā likuma 4. un 4.¹ pantā noteiktos dokumentus, kā arī atļaut noņemt savu pirkstu nospiedumus.”

6. Izteikt 9.panta otrās daļas 7.punktu šādā redakcijā:

“(7) Latvijas Republikā veic zinātnisko darbību saskaņā ar zinātniskās sadarbības līgumu, kas noslēgts ar zinātnisko institūciju reģistrā iekļautu zinātnisko institūciju;”

7. 13.pantā:

aizstāt trešajā daļā vārdus “robežkontroles punktus, kuros” ar vārdiem “robežšķērsošanas vietas, kurās”;

papildināt ceturto daļu pēc vārda “reģistrēšanas” ar vārdu “pagarināšanas”.

8. Aizstāt 14.pantā vārdus “atteikumu izsniegt vīzu, izsniegtas vīzas derīguma termiņa atcelšanu vai vīzas anulēšanu” ar vārdiem “vai pagarināšanu, atteikumu izsniegt vai pagarināt vīzu, izsniegtas vīzas atcelšanu vai vīzas anulēšanu”.

9. 15.¹ panta pirmās daļas 9.punktā:

izslēgt vārdus “vai speciālista vakance”;

papildināt punktu ar vārdiem “vai uzaicinātā ārzemnieka kvalifikācija neatbilst reģistrētās brīvās darba vietas pieteikumā norādītajām prasībām”.

10. 16.panta pirmajā daļā:

izteikt 6.punktu šādā redakcijā:

“6) ārzemnieks iekļauts sarakstā;”;

izteikt 16.punktu šādā redakcijā:

“16) konstatēts, ka ārzemniekam ir noteikts ieceļošanas aizliegums Šengenas teritorijā;”

11. Izteikt 17.pantu šādā redakcijā:

“**17.pants.** (1) Lēmumu par vīzas izsniegšanu vai pagarināšanu, par atteikumu izsniegt vai pagarināt vīzu, par vīzas anulēšanu vai atcelšanu pieņem šā likuma 13.panta otrajā daļā minēto iestāžu amatpersonas. Amatpersona, pieņemot lēmumu par vīzas izsniegšanu vai pagarināšanu, par atteikumu izsniegt vai pagarināt vīzu, par vīzas anulēšanu vai atcelšanu, piemērojamo tiesību normu ietvaros ņem vērā arī valsts interešu aizsardzības principu — veicināt valsts drošības interešu aizsardzību.

(2) Lēmumu par šā likuma 10.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā minētās vīzas izsniegšanu vai pagarināšanu, par atteikumu izsniegt vai pagarināt šādu vīzu, par vīzas anulēšanu vai atcelšanu noformē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 13.jūlija regulu Nr.810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss).

(3) Ārzemniekam ir tiesības lēmumu par šā likuma 10.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā minētās vīzas atteikumu, anulēšanu vai atcelšanu 30 dienu laikā pēc šā lēmuma spēkā stāšanās dienas, iesniedzot iesniegumu un citus dokumentus latviešu, angļu vai krievu valodā, apstrīdēt:

- 1) Konsulārā departamenta direktoram, ja lēmumu pieņēmusi pārstāvniecības amatpersona vai Konsulārā departamenta amatpersona;
- 2) ārlietu ministram, ja lēmumu pieņēmis Konsulārā departamenta direktors;
- 3) Pārvaldes priekšniekam, ja lēmumu pieņēmusi Pārvaldes amatpersona;
- 4) Valsts robežsardzes priekšniekam, ja lēmumu pieņēmusi Valsts robežsardzes amatpersona.

(4) Lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu likumā noteiktajā kārtībā ārzemnieks var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Tiesas nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(5) Minētā lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(6) Pieteikuma iesniegšana tiesā nerada ārzemniekam tiesības ieceļot un uzturēties Latvijas Republikā.

(7) Administratīvā rajona tiesa, pieņemot nolēmumu šā panta ceturtajā daļā minētajā gadījumā, pārbauda šā panta otrajā un trešajā daļā minētā lēmuma atbilstību normatīvajiem aktiem.

(8) Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par šā panta trešajā daļā minēto lēmumu, tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu. Lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav nepieciešama administratīvā procesa dalībnieku piekrišana.

(9) Amatpersonām, kuras atteikušas ilgtermiņa vīzas izsniegšanu, anulējušas vai atcēlušas ilgtermiņa vīzu, nav pienākuma izskaidrot šāda lēmuma iemeslus.

(10) Lēmums par atteikumu izsniegt ilgtermiņa vīzu, lēmums par ilgtermiņa vīzas anulēšanu vai atcelšanu nav apstrīdams vai pārsūdzams.”

12. Izteikt 18.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Lēmumu par atteikumu ieceļot Latvijas Republikā Valsts robežsardzes amatpersona pieņem un noformē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta regulu Nr.562/2006.”

13. Izteikt 21.panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Izdevumus, kas saistīti ar ārzemnieka aizturēšanu, turēšanu apsardzībā un piespiedu izraidīšanu, sedz pārvaldītājs. Izdevumu noteikšanas un piedziņas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

14. 22.¹ panta pirmajā daļā:

izteikt 2.punktu šādā redakcijā:

“2) uzaicinātais ārzemnieks iekļauts sarakstā;”;

izteikt 7.punktu šādā redakcijā:

“7) konstatēts, ka uzaicinātajam ārzemniekam ir noteikts ieceļošanas aizliegums Šengenas teritorijā;”;

izslēgt 13.punktā vārdus “vai speciālista vakance” un papildināt punktu ar vārdiem “vai uzaicinātā ārzemnieka kvalifikācija neatbilst reģistrētās brīvās darba vietas pieteikumā norādītajām prasībām”.

15. 23.pantā:

izteikt pirmās daļas 6.punktu šādā redakcijā:

“6) uz nodarbināšanas laiku, bet ne ilgāk kā uz pieciem gadiem. Ja Eiropas Savienības zilā kartē tiek pieprasīta uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu, to attiecīgi izsniedz uz laiku, kas par trim mēnešiem pārsniedz darba līguma termiņu;”;

izslēgt pirmās daļas 10.punktā vārdus “bet ne ilgāk kā uz vienu gadu”;

izteikt pirmās daļas 28.punktu šādā redakcijā:

“28) uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņš veicis ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā, to palielinot, vai veicis ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā, dibinot jaunu kapitālsabiedrību, un ieguldījums ir vismaz:

- a) 25 000 latu, un tas veikts kapitālsabiedrībā, kura nodarbina ne vairāk kā 50 darbinieku, kuras gada apgrozījums vai gada bilance nepārsniedz 7 miljonus latu un kura saimnieciskā gada laikā kopā valsts budžetā un pašvaldības budžetā kā nodokļus samaksā ne mazāk kā 20 000 latu,
- b) 100 000 latu;”;

izteikt pirmās daļas 29.punktu šādā redakcijā:

“29) uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņš Latvijā ir iegādājies un viņam pieder viens vai vairāki nekustamie īpašumi Rīgas plānošanas reģionā vai republikas pilsētās, kuru kopējā nekustamā īpašuma vērtība ir ne mazāka par 100 000 latu, viens vai vairāki nekustamie īpašumi ārpus Rīgas plānošanas reģiona vai republikas pilsētām un nekustamo īpašumu kopējā vērtība ir ne mazāka par 50 000 latu, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:

- a) viņam nav un nekad nav bijuši nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu parādi,
- b) kopējās nekustamo īpašumu vērtības samaksa veikta bezskaidras naudas norēķinu veidā,
- c) nekustamais īpašums iegādāts no Latvijas Republikā reģistrētas juridiskās personas vai fiziskās personas, kura ir Latvijas pilsonis, Latvijas nepilsonis, Savienības pilsonis vai ārzemnieks, kurš Latvijā uzturas ar derīgu uzturēšanās atļauju,
- d) iegādāto Rīgas plānošanas reģionā vai republikas pilsētās esošo nekustamo īpašumu kopējā kadastrālā vērtība to iegādes brīdī ir ne mazāka par 30 000 latu vai ārpus Rīgas plānošanas reģiona vai republikas pilsētām esošo nekustamo īpašumu kopējā kadastrālā vērtība to iegādes brīdī ir ne mazāka par 10 000 latu. Ja kadastrālā vērtība ir mazāka par šajā apakšpunktā norādīto, nekustamo īpašumu kopējā vērtība nedrīkst būt mazāka par sertificēta nekustamā īpašuma vērtētāja noteikto nekustamo īpašumu tirgus vērtību;”;

papildināt otro daļu pēc vārdiem “aktīvu darbību” ar vārdiem “kuras rezultātā tiek veicināta Latvijas Republikas tautsaimniecības attīstība”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ārzemniekam, kurš, nelikumīgi uzturoties Latvijā, ticis nelikumīgi nodarbināts īpaši ekspluatējošos darba apstākļos, kā arī nepilngadīgam ārzemniekam, kurš, nelikumīgi uzturoties Latvijā, ticis nelikumīgi nodarbināts, ir tiesības pieprasīt termiņuzturēšanās atļauju uz laiku, kas nepieciešams neizmaksātās darba samaksas piedziņai no darba devēja, bet ne ilgāk kā uz vienu gadu, ja ārzemnieks ir bijis nodarbināts vismaz sešus mēnešus un ir vērsies tiesā ar attiecīgu pieteikumu. Termiņuzturēšanās atļauju var pieprasīt atkārtoti uz laiku, kas nepieciešams neizmaksātās darba samaksas piedziņai no darba devēja, bet ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem, ja tiesvedības process neizmaksātās darba samaksas piedziņai ir pabeigts, bet darba devējs darba samaksu, kas pienākas ārzemniekam, nav izmaksājis. Īpaši ekspluatējoši darba apstākļi ir tādi

darba apstākļi un nodarbinātības noteikumi, kas rada ļoti nesamērīgas atšķirības starp likumīgi nodarbinātu darbinieku darba apstākļiem un nodarbinātības noteikumiem un tāda ārzemnieka darba apstākļiem un nodarbinātības noteikumiem, kurš Latvijas Republikā uzturas nelikumīgi, kā arī atšķirības dzimumu diskriminācijas vai cita veida diskriminācijas dēļ vai atšķirības, kas ietekmē ārzemnieka drošību un veselības aizsardzību darbā, kā arī aizskar viņa cieņu.”

16. 24.pantā:

izslēgt pirmās daļas 2.punktā vārdu “nepilngadīgajam”;

izteikt pirmās daļas 10.punktu šādā redakcijā:

“10) ārzemniekam, kuram viens no augšupējiem radiniekiem taisnā līnijā ir latvietis vai lībietis (līvs) un kurš pārceļas uz pastāvīgu dzīvi Latvijas Republikā;”;

papildināt pirmo daļu ar 11.punktu šādā redakcijā:

“11) ārzemniekam, kurš saskaņā ar Repatriācijas likumu ir repatrianta ģimenes loceklis.”;

papildināt astoto daļu pēc vārdiem “studiju laiku” ar vārdiem “Latvijas Republikā”.

17. Papildināt 31.panta otro daļu pēc vārdiem “Šā panta pirmās” ar vārdiem “un trešās”.

18. Izteikt 32.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Dokumentus uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai ārzemnieks iesniedz pārstāvniecībā, kas neatrodas Šengenas līguma dalībvalstī. Ja ārzemniekam ir derīga uzturēšanās atļauja kādā no Šengenas līguma dalībvalstīm, viņam ir tiesības iesniegt dokumentus pārstāvniecībā, kura atrodas Šengenas līguma dalībvalstī.”

19. 33.pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ un 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Iekšlietu ministrs pēc visu uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai nepieciešamo dokumentu saņemšanas tos izskata un atbildi sniedz:

- 1) ja termiņuzturēšanās atļauja pieprasīta saskaņā ar šā likuma 23.panta trešo daļu, — 60 dienu laikā;
- 2) ja pastāvīgās uzturēšanās atļauja pieprasīta saskaņā ar šā likuma 24.panta otro daļu, — 90 dienu laikā.

(1²) Uzturēšanās atļauju Pārvalde sagatavo 10 darbdienu laikā. Pēc ārzemnieka pieprasījuma vai gadījumā, ja ārzemnieka likumīgās uzturēšanās Latvijas Republikā termiņš ir īsāks par 10 darbdienām, uzturēšanās atļauju sagatavo divu darbdienu laikā.”;

izteikt trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Dokumentus uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai vai reģistrēšanai Pārvaldē iesniedz:

- 1) ņemot vērā to, lai saskaņā ar šā panta pirmajā, 1.¹ un 1.² daļā noteikto atbildes sniegšanas un uzturēšanās atļaujas sagatavošanas termiņu ārzemnieks nepārsniegtu likumīgās uzturēšanās Latvijas Republikā termiņu;
- 2) uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai bērnam, kurš dzimis Latvijas Republikā, — ne vēlāk kā 90 dienas pēc viņa piedzimšanas.

(4) Ja ārzemnieks nav tiesīgs uzturēties Latvijas Republikā šā panta pirmajā, 1.¹ un 1.² daļā noteiktajā dokumentu izskatīšanas un uzturēšanās atļaujas sagatavošanas laikā, Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona var atļaut iesniegt dokumentus uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai vai reģistrēšanai, ja tas atbilst Latvijas valsts interesēm vai ir saistīts ar nepārvaramu varu vai humāniem apsvērumiem un ir pamatots ar attiecīgiem dokumentiem. Šādos gadījumos lēmumu pieņem:

- 1) piecu vai 10 darbdienu laikā — atkarībā no laika, kādu ārzemnieks ir tiesīgs uzturēties Latvijas Republikā, ja tiek pieprasīta termiņuzturēšanās atļauja vai tiek reģistrēta uzturēšanās atļauja;

- 2) 45 dienu laikā vai 10 darbdienu laikā — atkarībā no laika, kādu ārzemnieks ir tiesīgs uzturēties Latvijas Republikā, ja tiek pieprasīta pastāvīgās uzturēšanās atļauja;
- 3) šā panta 1.¹ daļā noteiktajā termiņā, ja lēmumu par uzturēšanās atļaujas piešķiršanu pieņem iekšlietu ministrs.”

20. 34.panta pirmajā daļā:

papildināt 2.punktu pēc vārdiem “nepatiesas ziņas” ar vārdiem “vai iesniegtie dokumenti iegūti prettiesiski vai ir viltoti”;

izteikt 7.punktu šādā redakcijā:

- “7) ārzemnieks ir iekļauts sarakstā vai konstatēts, ka viņam ir noteikts ieceļošanas aizliegums Šengenas teritorijā;”;

papildināt 28.punktu ar vārdiem “kuras rezultātā tiek veicināta Latvijas Republikas tautsaimniecības attīstība”;

papildināt daļu ar 31. un 32.punktu šādā redakcijā:

- “31) ārzemnieks ir iesniedzis dokumentus Eiropas Savienības zilās kartes pieprasīšanai un:

- a) ir ieguvis bēgļa vai alternatīvo statusu vai pagaidu aizsardzību Latvijas Republikā vai ir pieprasījis patvērumu Latvijas Republikā un galīgais lēmums nav pieņemts,
- b) ir pieprasījis uzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23.panta pirmās daļas 9.punktu,
- c) viņam ir kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī piešķirts Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statuss,
- d) viņš ieceļo saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kurš regulē atvieglotu ārzemnieku ieceļošanu un uzturēšanos saistībā ar tirdzniecību un ieguldījumiem,
- e) viņš uzturas citā Eiropas Savienības dalībvalstī kā sezonas strādnieks,
- f) viņa izraidīšana no valsts atlikta,
- g) viņš uzturas Latvijas Republikā kā pakalpojumu sniedzējs;

- 32) ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieka patiesais uzturēšanās atļaujas pieprasīšanas mērķis neatbilst iesniegtajos dokumentos norādītajam.”

21. 35.panta pirmajā daļā:

papildināt 1.punktu pēc vārdiem “nepatiesas ziņas” ar vārdiem “vai iesniegtie dokumenti iegūti prettiesiski vai ir viltoti”;

izteikt 3.punktu šādā redakcijā:

- “3) ārzemnieks ir iekļauts sarakstā vai konstatēts, ka viņam ir noteikts ieceļošanas aizliegums Šengenas teritorijā;”;

izteikt 11.punktu šādā redakcijā:

- “11) vairs nepastāv vai ir mainījušies apstākļi, pamatojoties uz kuriem ārzemnieks saņēmis termiņuzturēšanās atļauju. Ja Eiropas Savienības zilās kartes turētājs kļūst par bezdarbnieku un bezdarba periods nepārsniedz trīs secīgus mēnešus, Eiropas Savienības zilo karti anulē tikai tādā gadījumā, kad šīs kartes turētājs par to nav paziņojis Pārvaldei vai bezdarba periods ir iestājies atkārtoti Eiropas Savienības zilās kartes derīguma termiņa laikā;”;

papildināt daļu ar 27.punktu šādā redakcijā:

- “27) ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieka patiesais uzturēšanās atļaujas pieprasīšanas mērķis neatbilst iesniegtajos dokumentos norādītajam.”

22. 36.pantā:

izslēgt pirmās daļas 8. un 9.punktu;

aizstāt otrajā daļā skaitļus un vārdus “9. un 10.punktā minētajos gadījumos” ar skaitli un vārdiem “10.punktā minētajā gadījumā”;

aizstāt trešajā daļā skaitļus un vārdus “12. un 13.punktā” ar skaitļiem un vārdiem “12., 13. vai 14.punktā”.

23. Papildināt 40.pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ja ārzemnieks, kuram ir derīga Latvijas Republikā izsniegta Eiropas Savienības zilā karte un kurš vēlas mainīt darba devēju vai kuram ir derīga citā Eiropas Savienības dalībvalstī izsniegta Eiropas Savienības zilā karte, iesniedzis dokumentus Eiropas Savienības zilās kartes pieprasīšanai Latvijas Republikā, attiecīgajam ārzemniekam un viņa ģimenes locekļiem ir tiesības uzturēties Latvijas Republikā līdz dienai, kad tiek pieņemts lēmums par Eiropas Savienības zilās kartes vai uzturēšanās atļaujas piešķiršanu vai lēmums par atteikumu piešķirt Eiropas Savienības zilo karti vai uzturēšanās atļauju.”

24. Izteikt V nodaļu šādā redakcijā:

“V nodaļa

Izraidīšana

41.pants. (1) Ja konstatēta ārzemnieka nelikumīga uzturēšanās Latvijas Republikā, viņam izdod izbraukšanas rīkojumu, izņemot šā likuma 42.pantā noteiktos gadījumus.

(2) Izbraukšanas rīkojumu izdod Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona šādos gadījumos:

- 1) ārzemnieka nelikumīgu uzturēšanos Latvijas Republikā konstatē Pārvaldes amatpersona;
- 2) ārzemnieka nelikumīgu uzturēšanos Latvijas Republikā konstatē Valsts robežsardzes amatpersona un pastāv kāds no šādiem apstākļiem:
 - a) ārzemniekam ir bijusi izsniegta uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā,
 - b) ārzemnieks uzturas Latvijas Republikā ilgāk par vienu gadu,
 - c) Latvijas Republikā likumīgi uzturas ārzemnieka laulātais, radnieks līdz otrajai pakāpei taisnā līnijā vai līdz pirmajai pakāpei sānu līnijā,
 - d) ārzemnieks ir bijis Latvijas pilsonis vai Latvijas nepilsonis,
 - e) ir pieņemts lēmums par atteikumu piešķirt ārzemniekam bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā,
 - f) ārzemniekam šajā likumā noteiktajā kārtībā ir tiesības pieprasīt uzturēšanās atļauju,
 - g) ārzemnieks ir izcietis sodu par Latvijas Republikā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, izņemot noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu, personas nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai vai nelikumīgu uzturēšanos valstī.

(3) Ja ārzemnieka nelikumīgu uzturēšanos Latvijas Republikā konstatē Valsts robežsardzes amatpersona, izbraukšanas rīkojumu izdod Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona, izņemot šā panta otrās daļas 2.punktā noteiktos gadījumus.

(4) Ja ārzemnieka nelikumīga uzturēšanās Latvijas Republikā konstatēta tad, kad viņš izceļo, šķērsojot ārējo robežu, un nav iespējams izdot izbraukšanas rīkojumu līdz starptautiska reisa transporta atiešanai, Valsts robežsardzes amatpersona informē ārzemnieku par to, ka attiecībā uz viņu tiks izdots izbraukšanas rīkojums, kuram var tikt pievienots lēmums par iekļaušanu sarakstā un lēmums par iecelšanas aizliegumu Šengenas teritorijā. Šajā gadījumā Valsts robežsardzes

priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona 10 dienu laikā no ārzemnieka izceļošanas dienas atbilstoši šā likuma 41.panta trešajā daļā noteiktajai kompetencei izdod izbraukšanas rīkojumu un minētais izbraukšanas rīkojums stājas spēkā no tā izdošanas dienas. Izbraukšanas rīkojumu ārzemniekam nosūta uz viņa norādīto adresi, izskaidrojot viņam valodā, kuru ārzemnieks saprot vai kura viņam pamatoti būtu jāsaprot, ja nepieciešams, izmantojot tulka pakalpojumus, izbraukšanas rīkojuma, tajā ietvertā lēmuma par iekļaušanu sarakstā un lēmuma par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā būtību un apstrīdēšanas kārtību.

(5) Ja, izdodot izbraukšanas rīkojumu, konstatēts, ka ārzemnieks ieceļojis, pārkāpjot ieceļošanas nosacījumus Latvijas Republikā, un attiecībā uz viņu nav pastāvējuši apstākļi, kas ļāva viņam uzturēties Latvijas Republikā, izbraukšanas rīkojumā norāda ziņas par ārzemnieku, pārkāpuma būtību, lēmumu par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā un lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā, izbraukšanas rīkojuma apstrīdēšanas kārtību, tā sastādīšanas vietu un datumu, rīkojumu izdevušās amatpersonas amatu, vārdu un uzvārdu.

42.pants. Izbraukšanas rīkojumu neizdod vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu nepieņem, ja:

- 1) ārzemniekam ir derīga citas Eiropas Savienības dalībvalsts uzturēšanās atļauja vai cits dokuments, kas dod viņam tiesības tur uzturēties, un ārzemnieks nekavējoties dodas uz attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts teritoriju;
- 2) ārzemnieku uzņem atpakaļ cita Eiropas Savienības dalībvalsts saskaņā ar starptautiska līguma nosacījumiem, kas Latvijas Republikai kļuvuši saistoši laikā līdz 2009.gada 13.janvārim;
- 3) Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona humānu apsvērumu dēļ pieņem lēmumu atļaut ārzemniekam noteiktu laiku, bet ne ilgāk kā gadu uzturēties Latvijas Republikā;
- 4) saskaņā ar šā likuma 18.pantu ir pieņemts lēmums par atteikumu ārzemniekam ieceļot Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā;
- 5) pierobežā konstatēto ārzemnieku, kurš nelikumīgi šķērsojis ārējo robežu un attiecībā uz kuru nav pastāvējuši apstākļi, kas ļāva viņam uzturēties Latvijas Republikā, uzņem atpakaļ trešā valsts saskaņā ar Latvijas Republikas noslēgto līgumu vai vienošanos nosacījumiem;
- 6) ārzemniekam ar tiesas spriedumu ir piespriests papildsods — izraidīšana no Latvijas Republikas;
- 7) atbilstoši starptautiskajai sadarbībai krimināltiesiskajā jomā ārzemnieks ir pakļauts atpakaļnosūtīšanas vai izdošanas procesam.

43.pants. (1) Izbraukšanas rīkojumā uzliktā pienākuma izpildei nosaka termiņu no septiņām līdz 30 dienām. Ārzemniekam ir tiesības atstāt Eiropas Savienības dalībvalsts teritoriju agrāk, nekā noteikts izbraukšanas rīkojumā.

(2) Amatpersonai, kas izdevusi izbraukšanas rīkojumu, pēc ārzemnieka lūguma ir tiesības pagarināt šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu. Par termiņa pagarināšanu ārzemnieku informē rakstveidā.

(3) Ja, pieprasot uzturēšanās atļauju, ārzemnieks ir sniedzis nepatiesas ziņas vai uzturēšanās atļaujas pieprasīšana ir nepārprotami nepamatota, termiņu, kādā ārzemniekam jāizpilda izbraukšanas rīkojums, var noteikt īsāku par septiņām dienām.

44.pants. (1) Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona vai Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona izbraukšanas rīkojumā ir tiesīga ietvert lēmumu par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā un lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā, ievērojot šā likuma 61.panta ceturtās vai piektās daļas noteikumus.

(2) Izbraukšanas rīkojumā neietver lēmumu par iekļaušanu sarakstā un lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā, ja ārzemnieks saskaņā ar attiecīgo jomu regulējošiem

normatīvajiem aktiem ir atzīts par cilvēku tirdzniecības upuri vai bijis iesaistīts nelegālās imigrācijas veicināšanā un ir sadarbojies ar attiecīgajām valsts iestādēm. Minētais nosacījums neattiecas uz ārzemnieku, kurš saskaņā ar kompetentās iestādes atzinumu apdraud valsts drošību, sabiedrisko kārtību vai drošību.

(3) Iestāde, kas izdevusi izbraukšanas rīkojumu, tajā ietverto lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā var atcelt vai tajā noteikto ieceļošanas aizlieguma termiņu saīsināt, ja ārzemnieks var pierādīt, ka ir pilnībā izpildījis izbraukšanas rīkojumu.

45.pants. (1) Ārzemniekam, attiecībā uz kuru pieņemts lēmums par piespiedu izraidīšanu vai izdots izbraukšanas rīkojums, ir tiesības pieteikties uz atbalstu, ko sniedz starptautiskās organizācijas, biedrības vai nodibinājumi, lai viņš brīvprātīgi atgrieztos mītnes zemē (turpmāk — brīvprātīgas atgriešanās programma).

(2) Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona vai Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona ir tiesīga atcelt lēmumu par piespiedu izraidīšanu, ja ārzemnieks, attiecībā uz kuru pieņemts lēmums, pieteicies uz brīvprātīgas atgriešanās programmu un attiecīgā starptautiskā organizācija, biedrība vai nodibinājums par to informējis lēmuma izdevēju iestādi. Atceļot lēmumu par piespiedu izraidīšanu, ārzemniekam izdod izbraukšanas rīkojumu.

(3) Šā panta otrās daļas noteikumu nepiemēro, ja pastāv kāds no šādiem gadījumiem:

- 1) ārzemnieks saskaņā ar kompetentās iestādes atzinumu apdraud valsts drošību, sabiedrisko kārtību vai drošību;
- 2) ārzemnieks jau iepriekš izmantojis brīvprātīgas atgriešanās programmu.

46.pants. (1) Ja ārzemnieka uzturēšanās Latvijā ir nelikumīga, Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona vai Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona atbilstoši šā likuma 41.panta otrajā un trešajā daļā noteiktajai kompetencei pieņem lēmumu par piespiedu izraidīšanu, ja pastāv šā likuma 51.panta otrajā daļā minētie apstākļi.

(2) Ja ārzemniekam bijis izdots izbraukšanas rīkojums, bet šā likuma 51.panta otrajā daļā minētos apstākļus konstatē pēc izbraukšanas rīkojuma izdošanas, iestādes amatpersona, kas izdevusi izbraukšanas rīkojumu, pieņem lēmumu par ārzemnieka piespiedu izraidīšanu.

(3) Pieņemot lēmumu par piespiedu izraidīšanu, amatpersona šajā lēmumā ietver lēmumu par iekļaušanu sarakstā un lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā un nosaka ieceļošanas aizlieguma termiņu saskaņā ar šā likuma 61.panta ceturto vai piekto daļu. Amatpersona lēmumā par piespiedu izraidīšanu var ietvert lēmumu par iekļaušanu sarakstā un lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā, ja lēmums par piespiedu izraidīšanu pieņemts attiecībā uz nepilngadīgu ārzemnieku.

(4) Ja, pieņemot lēmumu par piespiedu izraidīšanu, tiek konstatēts, ka ārzemnieks ieceļojis, pārkāpjot ieceļošanas nosacījumus Latvijā un attiecībā uz viņu nav pastāvējuši apstākļi, kas ļāva viņam uzturēties Latvijā, lēmumā par piespiedu izraidīšanu norāda ziņas par ārzemnieku, pārkāpuma būtību, lēmumu par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā un lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā, lēmuma par piespiedu izraidīšanu apstrīdēšanas kārtību, tā sastādīšanas vietu un datumu, lēmumu par piespiedu izraidīšanu pieņēmušās amatpersonas amatu, vārdu un uzvārdu.

(5) Ja iekšlietu ministrs vai ārlietu ministrs, pamatojoties uz šā likuma 61.panta pirmo vai otro daļu, pieņēmis lēmumu par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā un ārzemnieks atrodas Latvijā, Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona astoņu dienu laikā no dienas, kad konstatēts fakts, ka ārzemnieks atrodas Latvijā, pieņem lēmumu par ārzemnieka piespiedu izraidīšanu.

47.pants. Ārzemnieku neizraida, ja pastāv Patvēruma likuma 20.panta pirmajā daļā vai 23.panta pirmajā daļā minētie apstākļi.

48.pants. (1) Pārvaldes vai Valsts robežsardzes amatpersona iepazīstina ārzemnieku valodā, kuru viņš saprot vai kura viņam pamatoti būtu jāsaprot, ja nepieciešams, izmantojot tulka

pakalpojumus, ar izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu, ar tajos ietvertu lēmumu par iekļaušanu sarakstā un ar lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā, izskaidrojot to būtību un apstrīdēšanas kārtību, kā arī informējot par ārzemnieka tiesībām uz juridisko palīdzību.

(2) Pēc ārzemnieka pieprasījuma iestāde, kas izdevusi attiecīgo administratīvo aktu, nodrošina izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu galveno sastāvdaļu (faktu konstatējums, administratīvā akta pamatojums, adresātam uzliktais tiesiskais pienākums, norāde, kur un kādā termiņā šo administratīvo aktu var apstrīdēt vai pārsūdzēt) tulkojumu. Attiecīgā iestāde nodrošina mutvārdu vai rakstveida tulkojumu ārzemniekam valodā, kuru viņš saprot vai kura viņam pamatoti būtu jāsaprot, ja nepieciešams, izmantojot tulka pakalpojumus.

(3) Iestāde, pieņemot lēmumu par piespiedu izraidīšanu, nekavējoties par to paziņo tiesībsargam.

49.pants. Pārvaldes vai Valsts robežsardzes priekšnieks var atcelt vai apturēt savas iestādes amatpersonas izdotā izbraukšanas rīkojuma vai pieņemtā lēmuma par piespiedu izraidīšanu un tajā ietvertu lēmumu par iekļaušanu sarakstā un ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā darbību, ja ir mainījušies apstākļi, kas bija par pamatu attiecīga administratīvā akta izdošanai, to skaitā ir konstatēti apstākļi, kas minēti šā likuma 47.pantā, vai humānu apsvērumu dēļ.

50.pants. (1) Ārzemniekam ir tiesības septiņu dienu laikā pēc tam, kad stājies spēkā izbraukšanas rīkojums vai lēmums par piespiedu izraidīšanu un tajos ietvertais lēmums par iekļaušanu sarakstā un lēmums par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā, tos apstrīdēt padotības kārtībā augstākā iestādē. Ārzemnieku iepazīstina ar pieņemto lēmumu par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu valodā, kuru viņš saprot vai kura viņam pamatoti būtu jāsaprot, ja nepieciešams, izmantojot tulka pakalpojumus, izskaidro viņam pieņemtā lēmuma būtību un pārsūdzēšanas kārtību, kā arī informē viņu par tiesībām uz juridisko palīdzību.

(2) Saskaņā ar šā likuma 41.panta ceturto daļu izdotā izbraukšanas rīkojuma un tajā ietvertā lēmuma par iekļaušanu sarakstā un lēmuma par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā apstrīdēšana neaptur minēto lēmumu darbību.

(3) Saskaņā ar šā likuma 46.pantu pieņemtā lēmuma par piespiedu izraidīšanu un tajā ietvertā lēmuma par iekļaušanu sarakstā un lēmuma par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā apstrīdēšana neaptur minēto lēmumu darbību.

50.¹ pants. (1) Saskaņā ar šā likuma 50.panta pirmo daļu pieņemtos lēmumus septiņu dienu laikā pēc to spēkā stāšanās ir tiesības pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par iestādes lēmumu par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu, Administratīvā rajona tiesa izskata rakstveida procesā, ja ārzemnieks nav prasījis lietu izskatīt mutvārdu procesā.

(2) Pieteikuma iesniegšana tiesā par saskaņā ar šā likuma 41.panta ceturto daļu izdotā izbraukšanas rīkojuma pārsūdzēšanu neaptur izbraukšanas rīkojuma darbību.

(3) Saskaņā ar šā likuma 46.pantu pieņemtā lēmuma par piespiedu izraidīšanu pārsūdzēšana neaptur minētā lēmuma darbību.

(4) Administratīvās rajona tiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentam. Kasācijas sūdzību izskata rakstveida procesā, un tam nav nepieciešama administratīvā procesa dalībnieku piekrišana.

50.² pants. (1) Ārzemniekam tiesības uz valsts nodrošināto juridisko palīdzību Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā noteiktajā gadījumā un apjomā ir, ja:

- 1) viņam nepietiek līdzekļu, viņš uzturas Latvijā un attiecībā uz viņu izdotā izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu izpilde tiek apturēta;
- 2) viņš šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aizturēts un uzturas Latvijā Republikā speciāli iekārtotās telpās vai izmitināšanas centrā.

(2) Šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajā gadījumā ārzemnieks lēmuma par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu pārsūdzēšanas termiņā iesniedz iestādei, kas pieņēma lēmumu par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu, aizpildītu iesniegumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības pieprasījumu un ienākumiem. Minētā iesnieguma veidlapas paraugu nosaka Ministru kabinets.

(3) Iestāde, kas pieņēma lēmumu par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu, saņemot iesniegumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības pieprasījumu un ienākumiem, nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pārsūta to iestādei, kas ir atbildīga par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu. Iesniegumam pievienojamas lēmuma par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu kopijas.

(4) Iesnieguma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības pieprasījumu un ienākumiem iesniegšana iestādei, kas pieņēma lēmumu par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu, aptur tā pārsūdzēšanas termiņu līdz dienai, kad ārzemniekam, pamatojoties uz lēmumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības piešķiršanu, ir sniegta pirmā juridiskā konsultācija vai ir pieņemts lēmums par atteikumu piešķirt valsts nodrošināto juridisko palīdzību.

(5) Ja ārzemnieks šā panta pirmās daļas 2.punktā minētajā gadījumā vēlas saņemt valsts nodrošināto juridisko palīdzību, Valsts robežsardze nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc tam, kad pieņemts lēmums par apstrīdēto lēmumu par piespiedu izraidīšanu, uzaicina juridiskās palīdzības sniedzēju no saraksta, ko sagatavojusi iestāde, kas ir atbildīga par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu.

(6) Šā panta pirmās daļas 2.punktā minētajā gadījumā juridiskās palīdzības sniedzējam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu maksā iestāde, kas ir atbildīga par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu, atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas nosaka valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības veidus, apjomu, samaksas apmēru un ar juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksas kārtību.

(7) Ja Pārvaldes vai Valsts robežsardzes rīcībā ir informācija, ka ārzemnieks, kuram piešķirta valsts nodrošinātā juridiskā palīdzība, izceļojis no Latvijas Republikas, tās nekavējoties informē par to iestādi, kas ir atbildīga par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu.

50.³ pants. (1) Valsts robežsardze organizē un veic ārzemnieku piespiedu izraidīšanu.

(2) Ārzemnieku piespiedu izraidīšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Kārtību, kādā Latvijas Republika saņem un sniedz palīdzību Eiropas Savienības dalībvalstīm un Šengenas līguma dalībvalstīm piespiedu izraidīšanā, izmantojot gaisa telpu, palīdzības apjomu, kā arī kārtību, kādā organizējami kopīgi lidojumi starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Šengenas līguma dalībvalstīm, nosaka Ministru kabinets.

50.⁴ pants. Termiņu ieceļošanas aizliegumam Šengenas teritorijā skaita saskaņā ar šā likuma 63.panta ceturto daļu.

50.⁵ pants. (1) Ja ārzemniekam, kuram izdots izbraukšanas rīkojums vai attiecībā uz kuru pieņemts lēmums par piespiedu izraidīšanu, nav derīga ceļošanas dokumenta un to nav iespējams iegūt ar diplomātisko vai konsulāro dienestu starpniecību, viņam izsniedz izceļošanas dokumentu.

(2) Izceļošanas dokumenta paraugu un tā izsniegšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

50.⁶ pants. (1) Ja Pārvalde vai Valsts robežsardze konstatējusi, ka attiecībā uz ārzemnieku ir spēkā citas Eiropas Savienības dalībvalsts pieņemts izbraukšanas rīkojums vai lēmums par piespiedu izraidīšanu, Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona vai Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona, izvērtējusi lietas apstākļus un sazinājusies ar šo Eiropas Savienības dalībvalsti, ir tiesīga pieņemt lēmumu par attiecīgā izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu atzīšanu šādos gadījumos:

- 1) citas Eiropas Savienības dalībvalsts izbraukšanas rīkojums vai lēmums par piespiedu izraidīšanu pamatots ar nopietniem draudiem valsts drošībai, sabiedriskajai kārtībai

vai drošībai, un ārzemnieks attiecīgajā Eiropas Savienības dalībvalstī ir notiesāts par nodarījumu, par kuru paredzēts sods — brīvības atņemšana vismaz uz vienu gadu;

- 2) citas Eiropas Savienības dalībvalsts izbraukšanas rīkojums vai lēmums par piespiedu izraidīšanu pamatots ar nopietniem draudiem valsts drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai drošībai, un ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, vai ir konkrēti pierādījumi par viņa nodomu šādu nodarījumu izdarīt kādas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā;
- 3) citas Eiropas Savienības dalībvalsts izbraukšanas rīkojums vai lēmums par piespiedu izraidīšanu pamatots ar tādu normatīvo aktu neievērošanu, kuri nosaka ārzemnieku iecelšanu vai uzturēšanos.

(2) Ja Valsts robežsardzes rīcībā ir informācija, ka ārzemnieks, attiecībā uz kuru ir spēkā citas Eiropas Savienības dalībvalsts pieņemts izbraukšanas rīkojums, nolūkā izpildīt izbraukšanas rīkojumu plāno šķērsot Latvijas Republikas teritoriju tranzītā, Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona, izvērtējusi lietas apstākļus, ir tiesīga pieņemt lēmumu par minētā izbraukšanas rīkojuma atzīšanu.

(3) Lēmumu par citas Eiropas Savienības dalībvalsts izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu atzīšanu ārzemniekam ir tiesības pārsūdzēt, iesniedzot attiecīgu pieteikumu tiesā. Pieteikuma iesniegšana tiesā neaptur lēmuma darbību.

(4) Par atzīta citas Eiropas Savienības dalībvalsts izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu izpildi Valsts robežsardze informē to Eiropas Savienības dalībvalsti, kura pieņēmusi izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu.

50.⁷ pants. (1) Piespiedu izraidīšanas procesu novēro tiesībsargs.

(2) Piespiedu izraidīšanas procesa novērošanā ietilpst:

- 1) piespiedu izraidīšanai pakļauto aizturēto ārzemnieku apmeklēšana izmitināšanas vietā, lai novērtētu izmitināšanas un uzturēšanas apstākļus, arī medicīniskās palīdzības nodrošināšanu un citu vajadzību apmierināšanu;
- 2) ārzemnieka iztaujāšana, lai noskaidrotu viņa informētību par piespiedu izraidīšanas procesa gaitu, viņa tiesībām un to īstenošanas iespēju;
- 3) aizturēšanas brīdī izņemto aizturētās personas personīgo mantu atdošanas, transportēšanas no aizturēto personu izmitināšanas centra līdz izceļošanas punktam, bagāžas nodošanas un reģistrēšanas novērošana, kā arī dalība piespiedu izraidīšanas procesa faktiskajā īstenošanā, lai novērtētu izraidāmā ārzemnieka cilvēktiesību ievērošanu.

(3) Tiesībsargs ir tiesīgs iesaistīt piespiedu izraidīšanas procesa novērošanā biedrības vai nodibinājumus, kuru darbības mērķis ir saistīts ar šā procesa novērošanu. Iesaistot biedrības vai nodibinājumus piespiedu izraidīšanas procesa novērošanā, tiesībsargs izvērtē biedrības vai nodibinājuma kompetenci attiecīgās darbības veikšanā un vienojas par šā panta otrajā daļā minēto piespiedu izraidīšanas procesa posmu, kuru biedrība vai nodibinājums ir pilnvarots novērot. Tiesībsargs var iesaistīt katra šā panta otrajā daļā minētā piespiedu izraidīšanas procesa posma novērošanā vienu biedrību vai nodibinājumu. Tiesībsargs nevar iesaistīt piespiedu izraidīšanas procesa novērošanā biedrību vai nodibinājumu, kas pārkāpis šā panta ceturtajā daļā minēto nosacījumu. Tiesībsargs informē Valsts robežsardzi par biedrībām vai nodibinājumiem, kas ir pilnvaroti attiecīgo piespiedu izraidīšanas procesa posmu novērot.

(4) Tiesībsarga, kā arī piespiedu izraidīšanas procesa novērošanā iesaistīto biedrību un nodibinājumu pārstāvjiem (turpmāk — Novērotājs) piespiedu izraidīšanas procesa novērošanas gaitā ir aizliegts traucēt piespiedu izraidīšanas procesu.

(5) Ja Novērotāja rīcībā ir informācija par apstākļiem, kas var ietekmēt piespiedu izraidīšanas procesa organizēšanu vai īstenošanu, kā arī apdraudēt personu drošību vai veselību, Novērotājs par to informē Valsts robežsardzes amatpersonas.

(6) Novērotājam ir tiesības:

- 1) iegūt no attiecīgas valsts iestādes, kas ir iesaistīta ārzemnieku piespiedu izraidīšanas procesā, informāciju par ārzemnieka atgriešanās procesa organizēšanu un veiktajiem pasākumiem;
- 2) pieaicināt speciālistus (piemēram, juristus, ārstniecības personas, tulkus) piespiedu izraidīšanai pakļautajam ārzemniekam nepieciešamo konsultāciju sniegšanai;
- 3) organizēt palīdzību sadzīves apstākļu uzlabošanai, garīdznieka aprūpi, kā arī cita atbalsta sniegšanu.

(7) Novērotājs, veicot šā panta sestajā daļā minētos pasākumus, par plānotajām darbībām nekavējoties rakstveidā informē Valsts robežsardzes amatpersonu, kura īsteno attiecīgā ārzemnieka piespiedu izraidīšanas procesu.

(8) Pēc tam, kad piespiedu izraidīšanas procesa novērošana pabeigta, Novērotājs sagatavo ziņojumu par konstatētajiem trūkumiem un rekomendācijas piespiedu izraidīšanas procesa pilnveidošanai. Tiesībsargs apkopoto ziņojumu par konstatētajiem trūkumiem un apkopotās rekomendācijas piespiedu izraidīšanas procesa pilnveidošanai iesniedz Iekšlietu ministrijai izvērtēšanai.

50.⁸ pants. (1) Pārvalde un Valsts robežsardze, konstatējot nepilngadīgu ārzemnieku, kurš ir bez vecāka vai viņa likumiskā pārstāvja pavadības un kura uzturēšanās Latvijā ir nelikumīga, nekavējoties informē Valsts policiju un bāriņtiesu un rīkojas tā, lai nodrošinātu bērna tiesības un intereses visā izraidīšanas procesā saskaņā ar bērnu tiesību aizsardzību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem.

(2) Izraidīšanas procedūras laikā nepilngadīgu ārzemnieku, kurš ir bez vecāka vai viņa likumiskā pārstāvja pavadības, personiskajās un mantiskajās attiecībās pārstāv bāriņtiesa vai tās iecelts aizbildnis, vai bērnu aprūpes iestādes vadītājs.

(3) Ja nepilngadīgam ārzemniekam, kurš ir bez vecāka vai viņa likumiskā pārstāvja pavadības, noskaidrota identitāte un pilsonība vai mītnes valsts, Valsts robežsardze ar Konsulārā departamenta starpniecību sazinās ar attiecīgās valsts diplomātisko vai konsulāro pārstāvniecību, attiecīgajām kompetentajām iestādēm vai nevalstiskajām organizācijām, kuras uzrauga bērnu tiesību ievērošanu šajā valstī, un veic citus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu izpildi un nepilngadīga ārzemnieka, kurš ir bez vecāka vai viņa likumiskā pārstāvja pavadības, nodošanu ģimenes loceklim, vecāku likumiskajam pārstāvim, pārstāvim, kas uzrauga bērnu tiesību ievērošanu šajā valstī, vai iestādes pārstāvim, kas nodrošina bērna ievietošanu piemērotā uzņemšanas iestādē.”

25. Izslēgt VI nodaļu.

26. Izteikt 51.pantu šādā redakcijā:

“51.pants. (1) Valsts robežsardzes amatpersonai ir tiesības aizturēt ārzemnieku, izņemot nepilngadīgu ārzemnieku, kurš nav sasniedzis 14 gadu vecumu, ja:

- 1) uz viņu attiecas izraidīšanas procedūra saskaņā ar šā likuma 41., 46. vai 50.⁶ pantu;
- 2) viņš pakļauts atpakaļnodošanai trešajai valstij vai citai Eiropas Savienības dalībvalstij saskaņā ar līgumu vai vienošanos, kas paredz tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras attiecīgās valsts teritorijā uzturas nelikumīgi.

(2) Valsts robežsardzes amatpersona ir tiesīga pieņemt lēmumu par ārzemnieka aizturēšanu, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš izvairīsies no izraidīšanas procedūras vai traucēs tās sagatavošanu vai pastāv ārzemnieka bēgšanas iespējamība, un to pamato kāds no šādiem apstākļiem:

- 1) ārzemnieks slēpj savu identitāti, sniedz nepatiesas ziņas vai citādi atsakās sadarboties;
- 2) ārzemnieks šķērsojis ārējo robežu, izvairoties no robežpārbaudēm, kā arī izmantojis viltotu ceļošanas dokumentu, viltotu vīzu vai uzturēšanās atļauju;

- 3) ārzemnieks nevar norādīt vietu, kur viņš uzturēsies līdz attiecīgās izraidīšanas procedūras beigām;
- 4) kompetenta valsts vai ārvalsts iestāde sniegusi informāciju, kas ir par pamatu tam, lai uzskatītu, ka ārzemnieks apdraud valsts drošību, sabiedrisko kārtību vai drošību;
- 5) ārzemnieks ir iesaistīts nelegālās imigrācijas veicināšanā;
- 6) ārzemnieks ir notiesāts par Latvijas Republikā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, par ko paredzētais sods ir saistīts ar brīvības atņemšanu vismaz uz vienu gadu;
- 7) ārzemnieks iepriekš izvairījies no izraidīšanas procedūras Latvijas Republikā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī;
- 8) ārzemnieks nepamatoti nav izpildījis izbraukšanas rīkojumu;
- 9) ārzemnieks nepamatoti nav ievērojis noteikto pienākumu reģistrēties attiecīgajā Valsts robezsardzes struktūrvienībā;
- 10) ārzemnieks iepriekš patvaļīgi atstājis aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centru vai aizturēšanas telpas;
- 11) ārzemnieks ieceļojis Latvijas Republikā, neievērojot lēmumu par iekļaušanu sarakstā vai lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā.

(3) Valsts robezsardzes amatpersona, izlemjot jautājumu par ārzemnieka aizturēšanu, humānu apsvērumu dēļ var pieņemt lēmumu piemērot vienu no šādiem aizturēšanai alternatīviem līdzekļiem:

- 1) regulāra reģistrēšanās noteiktajā Valsts robezsardzes struktūrvienībā;
- 2) ceļošanas dokumenta un citu ārzemnieka rīcībā esošo personu apliecinošu dokumentu nodošana Valsts robezsardzes amatpersonai.

(4) Valsts robezsardzes amatpersona lēmumā par šā panta trešajā daļā minēto pienākumu uzlikšanu norāda ziņas par ārzemnieku, viņam noteikto pienākumu un tā izpildes nosacījumus, kā arī pievieno lēmumam ārzemnieka fotoattēlu.

(5) Valsts robezsardzes amatpersona aiztur ārzemnieku, lai:

- 1) veiktu viņa piespiedu izraidīšanu. Ja ārzemniekam ar tiesas spriedumu piespriests papildsods — izraidīšana no Latvijas Republikas —, viņu aizturēt ir tiesības pēc tiesas sprieduma pasludināšanas, ja konkrētajā gadījumā ārzemniekam nav piemērots drošības līdzeklis — apcietinājums;
- 2) nodrošinātu izraidīšanas procedūru, kas paredzēta šā likuma 46.panta piektajā daļā.”

27. 54.pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Valsts robezsardzes amatpersona iesniegumu par aizturēšanas termiņa pagarināšanu var iesniegt tiesai atkārtoti, taču kopējais aizturēšanas termiņš nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus, izņemot šā panta septītajā daļā noteikto gadījumu.”;

izslēgt piekto daļu;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Tiesnesis var pieņemt lēmumu par šā panta ceturtajā daļā minētā aizturēšanas termiņa pagarināšanu, nepārsniedzot papildu 12 mēnešus, ja ārzemnieks atsakās sadarboties vai kavējas nepieciešamo dokumentu saņemšana no trešajām valstīm.”

28. Izteikt 54.¹ panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Tiesnesis, pieņemot lēmumu par aizturēšanu, aizturēšanas termiņa pagarināšanu vai atteikumu pagarināt aizturēšanas termiņu, izvērtē un ņem vērā izraidīšanas procedūras ietvaros noskaidrotos apstākļus, kā arī to, vai ir spēkā šā likuma 51.panta otrajā daļā minētie apstākļi, kas bija par pamatu ārzemnieka aizturēšanai.”

29. Aizstāt 56.panta trešajā daļā vārdus “viņam saprotamā valodā” ar vārdiem “valodā, kuru ārzemnieks saprot vai kura viņam pamatoti būtu jāsaprot”.

30. 57.pantā:

papildināt pirmās daļas pirmo teikumu pēc vārda “nospiedumus” ar vārdiem “un viņu nofotografē”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Valsts robežsardzei ir tiesības noteikt un organizēt dokumentu, priekšmetu, valodas, medicīniskās un citas ekspertīzes un pārbaudes, lai identificētu aizturēto ārzemnieku un viņa pilsonības valsti.”

31. Izteikt 59.⁴ pantu šādā redakcijā:

“**59.⁴ pants.** Aizturēto ārzemnieku atbrīvo:

- 1) ja beidzies aizturēšanas termiņš vai ja tiesa pieņēmusi lēmumu par atteikumu pagarināt aizturēšanas termiņu;
- 2) pēc piespiedu izraidīšanas;
- 3) saskaņā ar Valsts robežsardzes amatpersonas lēmumu par aizturētā ārzemnieka atbrīvošanu, ja ir zuduši apstākļi, kas bija par pamatu viņa aizturēšanai, vai nav iespējams iegūt nepieciešamos dokumentus, lai veiktu ārzemnieka piespiedu izraidīšanas procedūru.”

32. Papildināt 59.⁵ pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Izdevumus par tāda nepilngadīga ārzemnieka izmitināšanu bērnu aprūpes iestādē, kurš ir bez vecāka vai viņa likumiskā pārstāvja pavadības, sedz saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības jomu.”

33. Izslēgt 59.⁶ pantu.

34. 61.pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Iekšlietu ministrs lemj par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā, ja pastāv kāds no šādiem apstākļiem:”;

papildināt pirmo daļu ar 7.punktu šādā redakcijā:

“(7) ārzemnieks notiesāts par Latvijas Republikā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, par kuru ir paredzēta brīvības atņemšana vismaz uz vienu gadu.”;

izteikt otro, trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja ārzemnieks ir Latvijas Republikai nevēlama persona (*persona non grata*), par viņa iekļaušanu sarakstā lemj ārlietu ministrs.

(3) Ja pieņemts lēmums atteikt vīzas izsniegšanu, anulēt vai atcelt vīzu vai arī ārzemnieks palīdzējis citam ārzemniekam iesniegt dokumentus vīzas pieprasīšanai, lai nelikumīgi saņemtu vīzu, par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā lemj Konsulārā departamenta direktors vai pārstāvniecības diplomātiskā amatpersona, kura pilnvarota veikt konsulārās funkcijas.

(4) Pārvaldes priekšnieks vai viņa pilnvarota persona lemj par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā, ja pastāv kāds no šādiem apstākļiem:

- 1) attiecībā uz ārzemnieku pieņemts lēmums anulēt vai atcelt vīzu;
- 2) saskaņā ar šā likuma 34.panta pirmās daļas 6., 13., 15., 16. vai 19.punktu ir pieņemts lēmums atteikt uzturēšanās atļaujas izsniegšanu vai reģistrēšanu vai saskaņā ar šā likuma 35.panta pirmās daļas 6., 7., 16., 17. vai 20.punktu vai 36.panta pirmās daļas 3. vai 6.punktu ir pieņemts lēmums anulēt uzturēšanās atļauju;
- 3) ārzemnieks pēdējā gada laikā pārkāpis normatīvajos aktos noteikto ārzemnieku ieceļošanas un uzturēšanās kārtību Latvijas Republikā vai citā Šengenas līguma dalībvalstī vai muitas noteikumus;

- 4) ārzemnieks noteiktajā termiņā nav izpildījis izbraukšanas rīkojumu;
- 5) ārzemnieks ir palīdzējis citam ārzemniekam nelikumīgi ieceļot Latvijas Republikā un tas ir konstatēts ar tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu, vai lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu, nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības;
- 6) ārzemnieks ir izcietis sodu par Latvijas Republikā izdarītu noziedzīgu nodarījumu.

(5) Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona lemj par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā, ja pastāv kāds no šādiem apstākļiem:

- 1) attiecībā uz ārzemnieku pieņemts lēmums anulēt vai atcelt vīzu;
- 2) ārzemnieks pēdējā gada laikā nelikumīgi šķērsojis ārējo robežu vai citādi pārkāpis normatīvajos aktos noteikto ārzemnieku ieceļošanas un uzturēšanās kārtību Latvijas Republikā vai citā Šengenas līguma dalībvalstī vai muitas noteikumus;
- 3) ārzemnieks noteiktajā termiņā nav izpildījis izbraukšanas rīkojumu;
- 4) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta regulas Nr.562/2006 nosacījumiem pieņemts lēmums par atteikumu ieceļot Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā, pamatojoties uz to, ka ārzemnieks uzrāda viltotu ceļošanas dokumentu, vīzu vai uzturēšanās atļauju;
- 5) ārzemnieks tika izraidīts no Latvijas Republikas piespiedu kārtā un valsts budžetā nav atlīdzināti ar piespiedu izraidīšanu, aizturēšanu un turēšanu apsardzībā saistītie izdevumi;
- 6) ārzemnieks ir palīdzējis citam ārzemniekam nelikumīgi ieceļot vai nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā un tas ir konstatēts ar tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu, vai lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu, nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības;
- 7) ārzemnieks ir izcietis sodu par Latvijas Republikā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu vai nelikumīgu uzturēšanos valstī.”

35. 63.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Pieņemot lēmumu par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā šā likuma 61.panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētajos gadījumos, vienlaikus nosaka ieceļošanas aizliegumu uz laiku no 30 dienām līdz trim gadiem.”;

izslēgt otro daļu;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pieņemot lēmumu par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā šā likuma 61.panta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos, vienlaikus nosaka ieceļošanas aizliegumu uz noteiktu vai nenoteiktu laiku.”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Iestāde, kas pieņēma lēmumu par ārzemnieka iekļaušanu sarakstā, nosakot ieceļošanas aizlieguma termiņu, kas pārsniedz trīs gadus, pārskata pieņemto lēmumu ik pēc trim gadiem no attiecīgā lēmuma pieņemšanas dienas un, ja ir zudusi nepieciešamība ārzemnieka iekļaušanai sarakstā uz attiecīgo termiņu, pieņem lēmumu saīsināt aizlieguma termiņu vai atcelt ieceļošanas aizliegumu.”

36. Izteikt 66.pantu šādā redakcijā:

“**66.pants.** (1) Izdevumus par ārzemnieka piespiedu izraidīšanu, aizturēšanu un turēšanu apsardzībā vai nosūtīšanu uz valsti, kas viņu uzņem atpakaļ, sedz no valsts budžeta.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētos izdevumus piedzen no ārzemnieka, viņa uzaicinātāja vai no darba devēja, ja tas nelikumīgi nodarbinājis ārzemnieku, kurš nelikumīgi uzturas Latvijas Republikā.”

37. Izteikt 67.pantu šādā redakcijā:

“**67.pants.** Ar ārzemnieka piespiedu izraidīšanu, aizturēšanu un turēšanu apsardzībā vai nosūtīšanu uz valsti, kas viņu uzņem atpakaļ, saistīto izdevumu noteikšanu un to piedziņas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

38. Izslēgt 69.pantu.

39. Papildināt pārejas noteikumus ar 17., 18., 19., 20. un 21.punktu šādā redakcijā:

“17. Ārzemnieks, kurš līdz 2011.gada 30.jūnijam saņēmis termiņuzturēšanās atļauju, pamatojoties uz šā likuma 23.panta pirmās daļas 28. un 29.punktu, drīkst uzturēties Latvijas Republikā līdz izsniegtās termiņuzturēšanās atļaujas termiņa beigām, izņemot gadījumu, kad viņa iegādātā nekustamā īpašuma kadastrālā vai tirgus vērtība neatbilst šā likuma 23.panta pirmās daļas 29.punkta “d” apakšpunktā noteiktajai vērtībai.

18. Šā likuma 4.¹ panta ceturtā daļa stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.

19. Līdz šā likuma 2.¹ panta otrajā daļā un 13.panta trešajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.septembrim piemērojami Ministru kabineta 2011.gada 29.marta noteikumi Nr.243 “Kārtība, kādā Latvijas Republikā ieeļo un uzturas Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomikas zonas valstu un Šveices Konfederācijas pilsoņi un viņu ģimenes locekļi” un Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumi Nr.958 “Vīzu noteikumi”.

20. Līdz šā likuma 21.panta trešajā daļā un 67.pantā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.oktobrim piemērojami Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumi Nr.504 “Kārtība, kādā nosaka un piedzen ar ārzemnieka izraidīšanu, aizturēšanu un turēšanu apsardzībā saistītos izdevumus”.

21. Šā likuma 50.² pants stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā.”

40. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 10., 11. un 12.punktu šādā redakcijā:

“10) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 16.decembra direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi;

11) Padomes 2009.gada 25.maija direktīvas 2009/50/EK par trešo valstu valstspiederīgo ieeļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos;

12) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 18.jūnija direktīvas 2009/52/EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 26.maijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 15. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 15. 06. 2011., Nr.93.

278. 190L/10 Grozījumi Iepakojuma likumā

Izdarīt Iepakojuma likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 3.nr.; 2005, 11.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 3. un 4.punktu šādā redakcijā:

“3) **iepakotājs** — preces ražotājs, pakalpojuma sniedzējs, pārdevējs vai izplatītājs, kurš iepakoj precis vai izstrādājumus Latvijā vai ievie iepakojtu precis vai izstrādājumus Latvijā no citām valstīm;

4) **izlietotais iepakojums** — iepakojums vai iepakojuma materiāls (izņemot ražošanas atlikumus), uz kuru attiecas Atkritumu apsaimniekošanas likumā minētā atkritumu definīcija;”;

izslēgt 5.punktu;

izteikt 7.punktu šādā redakcijā:

“7) **reģenerācija** — jebkura Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1.panta 13.punktā minētā darbība ar izlietoto iepakojumu;”;

papildināt pantu ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) **enerģijas ieguve** — degoša izlietotā iepakojuma izmantošana enerģijas ieguvei, to sadedzinot (ar vai bez citiem atkritumiem) un iegūstot siltumu.”

2. Papildināt 2.pantu ar 5.punktu šādā redakcijā:

“5) nosakot prasības iepakojumam, ko atļauts laist Latvijas tirgū.”

3. 3.pantā:

papildināt 1.punktu pēc vārdiem “kā arī uz” ar vārdiem “Latvijas teritorijā radīto”;

papildināt 3.punktu pēc vārda “apsaimniekotāju” ar vārdiem “pārstrādes operatoriem”.

4. Izteikt 5.panta 1.punktu šādā redakcijā:

“1) primārais (tirdzniecības) iepakojums — iepakojums, ko izmanto, lai izveidotu tirdzniecības vienību, un kas nonāk pie galalietotāja vai patērētāja tirdzniecības vietā;”.

5. 13.pantā:

izslēgt trešo daļu;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Izlietoto iepakojumu apsaimnieko (tai skaitā pārstrādā un reģenerē) saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likumā noteiktajām prasībām.”

6. 15.pantā:

izteikt otrās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“Iepakotājs, kura radītā izlietotā iepakojuma apjoms kalendārajā gadā pārsniedz Ministru kabineta noteikto apjomu, vai iepakojuma apsaimniekotājs;”;

aizstāt otrās daļas 3.punktā vārdus “savākšanas un resursu atgūšanas apjomu un veidiem” ar vārdiem “apjomu, materiālu veidiem un apsaimniekošanu”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Pamatojoties uz iesniegtajiem ziņojumiem, Latvijas Vides aizsardzības fonda administrācija veido un uztur datubāzi par izlietotā iepakojuma apjomu, materiālu veidiem un apsaimniekošanu.”

7. Izteikt 19. un 20.pantu šādā redakcijā:

“19.pants. (1) Iepakojuma ražotājs un iepakotājs glabā datus par saražotā, uz citām valstīm izvestā un no citām valstīm ievestā iepakojuma apjomu un materiālu veidiem, kā arī par atkārtoti lietotā iepakojuma apjomu un materiālu veidiem.

(2) Iepakojuma apsaimniekotājs apkopo un glabā atsevišķi datus par sadzīvē un par ražošanā radītā izlietotā iepakojuma:

- 1) apjomu;
- 2) reģenerēto, pārstrādāto un apglabāto apjomu Latvijas teritorijā un ārvalstīs pa materiālu veidiem.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētos datus glabā vismaz trīs gadus un pēc pieprasījuma sniedz kompetentajām valsts iestādēm.

20.pants. (1) Latvijas Vides aizsardzības fonda administrācija katru gadu sagatavo un publicē savā mājaslapā internetā ziņojumu par valstī izlietotā iepakojuma apjomu, materiālu veidiem un apsaimniekošanu.

(2) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” šā panta pirmajā daļā minēto ziņojumu 18 mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām ievieto Eiropas Komisijas datubāzē.”

8. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1994.gada 20.decembra direktīvas 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 11.februāra direktīvas 2004/12/EK, ar ko groza direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 9.marta direktīvas 2005/20/EK, ar ko groza direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 26.maijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 15. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 15. 06. 2011., Nr.93.

279. 191L/10 Grozījumi Zemesgrāmatu likumā

Izdarīt Zemesgrāmatu likumā (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 14./15.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 5.nr.; 1998, 23.nr.; 1999, 23.nr.; 2003, 9.nr.; 2004, 10.nr.; 2006, 6., 14.nr.; 2009, 10.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 206.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 41.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis pieņem lēmumu par personu vai nekustamo īpašumu identificējošo datu grozīšanu uz īpašnieka iesnieguma pamata, ja ar to netiek grozītas nostiprinātās tiesības. Zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis pirms ierakstu grozīšanas pārbauda datus valsts informācijas sistēmā.”

2. Izteikt 46.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“Maksātnespējas atzīme (45.p. 1.pk.) ir šķērslis jebkuram labprātīgam vai piespiedu nostiprinājumam, izņemot šādus gadījumus:

- 1) iesniegta sūdzība par zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu (45.p. 6.pk.);
- 2) nostiprinājumu pieļauj Maksātnespējas likums.”

3. 60.panta otrajā daļā:

aizstāt ievaddaļā vārdu “Privātpersonu” ar vārdiem “Nekustamā īpašuma īpašnieku un personu, kuru labā vai pret kurām taisāms nostiprinājums, tai skaitā Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros reģistrēto personu pārstāvju”;

aizstāt ievaddaļā vārdus “nekustamā īpašuma īpašnieki un personas, kuru labā vai pret kurām taisāms nostiprinājums” ar vārdiem “minētās personas”;

izteikt 2.punktu šādā redakcijā:

- “2) uz notariālu aktu;”;

papildināt daļu ar 5.punktu šādā redakcijā:

- “5) uz būvvaldes izziņu par ēkas statusu un aktu par ēkas pieņemšanu ekspluatācijā.”

4. 61.pantā:

aizstāt pirmās daļas 5.punktā vārdu “komercreģistrā” ar vārdiem “Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros”;

izslēgt pirmās daļas 6.punktā vārdus “ja šīs juridiskās personas nav reģistrētas komercreģistrā vai citā publiskā reģistrā”;

papildināt pirmās daļas 6.punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Nostiprinājuma lūgumam nepievieno Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros, izņemot Reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistru, reģistrēto juridisko personu tiesībspēju un rīcībspēju apstiprinošu dokumentu norakstus (izrakstus).”;

aizstāt trešajā daļā vārdu “komercreģistrā” ar vārdiem “Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros”.

5. 64.pantā:

papildināt pirmo daļu ar 7., 8. un 9.punktu šādā redakcijā:

- “7) uz ārvalsts tiesas vai kompetentās iestādes izsniegtu Eiropas izpildes rīkojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 21.apriļa regulu (EK) Nr.805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem;

- 8) uz tiesas, arī ārvalsts tiesas, izsniegtu apliecību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 11.jūlija regulas (EK) Nr.861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 20.panta 2.punktu;
- 9) uz tiesas, arī ārvalsts tiesas, izsniegtu Eiropas maksājuma rīkojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 12.decembra regulas (EK) Nr.1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 18.pantu.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“Šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā paredzētajā gadījumā iesniedz notariālo aktu grāmatas izrakstu, 4.punktā paredzētajā gadījumā — dokumenta norakstu, ko apliecinājusi tā zemesgrāmatu nodaļa, kurā atrodas oriģināls, 5.punktā paredzētajā gadījumā — tiesas izdotu likumīgā spēkā nākuša sprieduma vai lēmuma norakstu vai to izpildīšanai izsniegto izpildu rakstu, vai zvērināta tiesu izpildītāja apliecinātu izpildu raksta kopiju, 6.punktā paredzētajā gadījumā — administratīvas iestādes izdotu lēmuma norakstu, 7.punktā paredzētajā gadījumā — zvērināta tiesu izpildītāja apliecinātu ārvalsts tiesas vai kompetentās iestādes izsniegtā izpildu dokumenta kopiju, bet 8. un 9.punktā paredzētajā gadījumā — zvērināta tiesu izpildītāja apliecinātu tiesas, arī ārvalsts tiesas, izsniegtā izpildu dokumenta kopiju.”

6. Papildināt 66.pantu pēc vārdiem “formāli akti” ar vārdiem un skaitļiem “izņemot šā likuma 64.panta pirmās daļas 7., 8. un 9.punktā minētos”.

7. Papildināt likumu ar 71.¹ pantu šādā redakcijā:

“71.¹ Zemesgrāmatu nodaļa, saņēmusi nostiprinājuma lūgumu par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā no personas, par kuru šā likuma 118.¹ pantā noteiktajā kārtībā saņemts paziņojums, automatizēti nosūta informāciju par to paziņojuma iesniedzējam.

Paziņojuma iesniedzējs nostiprinājuma lūgumu par atzīmes ierakstīšanu zemesgrāmatā iesniedz tā, lai zemesgrāmatu nodaļa to saņemtu ne vēlāk kā piektajā dienā no automatizētās informācijas nosūtīšanas dienas. Ja nostiprinājuma lūgums par atzīmes ierakstīšanu zemesgrāmatā saņemts pēc minētā termiņa, to izskata vispārējā kārtībā.

Paziņojuma iesniedzējs nostiprinājuma lūgumā norāda, vai ziņas par šā likuma 118.¹ pantā noteiktajā kārtībā saņemtu paziņojumu personu rādītājā dzēšamas.”

8. Papildināt 72.panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ar īpašuma tiesību iegūšanu saistītos nostiprinājuma lūgumus, kurus iesniegusi persona, attiecībā uz kuru šā likuma 118.¹ pantā noteiktajā kārtībā saņemts paziņojums, izskata pirms nostiprinājuma lūguma par atzīmes ierakstīšanu zemesgrāmatā.”

9. Papildināt 76.pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“Persona, attiecībā uz kuru šā likuma 118.¹ pantā noteiktajā kārtībā saņemts paziņojums, nostiprinājuma lūgumu par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā nevar atsaukt šā panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā.”

10. 98.pantā:

aizstāt vārdus “Tiesu palātai” ar vārdiem “Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātai”;

aizstāt vārdus “ievērojot blakus sūdzību iesniegšanai noteikto kārtību Civilprocesa likumā” ar vārdiem “ievērojot Civilprocesa likumā noteikto blakus sūdzību iesniegšanas kārtību, ciktāl šajā likumā nav noteikts citādi”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātai adresētā sūdzība iesniedzama zemesgrāmatu nodaļai, kura pieņēmusi lēmumu vai kurā notikusi pārsūdzamā rīcība. Pēc sūdzības saņemšanas zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis sūdzību un tai pievienotos dokumentus nosūta Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātai.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

11. Papildināt likumu ar 98.¹ un 98.² pantu šādā redakcijā:

“**98.¹** Zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis atsakās pieņemt sūdzību, ja to iesniegusi persona, kura nav lūgusi nostiprinājumu, vai sūdzība iesniegta pēc tās iesniegšanai noteiktā termiņa.

Ja nav samaksāta Civilprocesa likumā noteiktā valsts nodeva vai nav pievienoti nepieciešamie dokumenti, zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis pieņem lēmumu atstāt sūdzību bez virzības, nosakot termiņu trūkumu novēršanai, kas nedrīkst būt īsāks par 20 dienām.

Ja sūdzības iesniedzējs noteiktajā termiņā novērš lēmumā norādītos trūkumus, sūdzība uzskatāma par iesniegtu dienā, kad tā pirmo reizi iesniegta zemesgrāmatu nodaļai. Pretējā gadījumā sūdzība uzskatāma par neiesniegtu un atdodama iesniedzējam.

Zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmums par atteikumu pieņemt sūdzību un lēmums par sūdzības atstāšanu bez virzības pārsūdzams šā likuma 98.pantā noteiktajā kārtībā.

98.² Pieteikumu par nokavēta sūdzības iesniegšanas termiņa atjaunošanu iesniedz zemesgrāmatu nodaļai, kurai nokavēto darbību vajadzēja izpildīt. Pieteikumā par nokavētā sūdzības iesniegšanas termiņa atjaunošanu norāda termiņa atjaunošanas pamatojumu, un pieteikumam pievieno dokumentus, kas nepieciešami procesuālās darbības izpildīšanai.

Nokavēto sūdzības iesniegšanas termiņu atjauno zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis, ja viņš nokavēšanas iemeslus atzīst par attaisnojošiem. Atjaunojot nokavēto sūdzības iesniegšanas termiņu, zemesgrāmatu nodaļas tiesnesis vienlaikus atļauj izpildīt nokavēto procesuālo darbību.

Zemesgrāmatu nodaļas tiesneša atteikums atjaunot sūdzības iesniegšanas termiņu pārsūdzams šā likuma 98.pantā noteiktajā kārtībā.”

12. Papildināt likumu ar 106.¹ pantu šādā redakcijā:

“**106.¹** Neapliecināts maksājumu apstiprinošs dokuments pierāda kancelejas un valsts nodevas samaksu, ja attiecīgais maksājums atzīts par saņemtu valsts budžetā atbilstoši normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā maksājumi atzīstami par saņemtiem valsts budžetā.

Maksājuma uzdevumā par kancelejas nodevu persona norāda:

- 1) nostiprinājuma lūdzēja personas kodu vai reģistrācijas numuru;
- 2) nekustamā īpašuma kadastra numuru vai zemesgrāmatas nodalījuma numuru.

Zemesgrāmatu nodaļas darbinieks valsts budžetā saņemto maksājumu atzīst saskaņā ar normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā maksājumi atzīstami par saņemtiem valsts budžetā.

Ja valsts budžetā iemaksāta lielāka kancelejas vai valsts nodevas summa, nekā to nosaka normatīvie akti, vai nostiprinājuma lūgums atstāts bez ievēribas vai bez izskatīšanas, nostiprinājuma lūdzējam ir tiesības triju gadu laikā no dienas, kad kancelejas vai valsts nodeva saņemta valsts budžetā, iesniegt attiecīgajai zemesgrāmatu nodaļai iesniegumu par kancelejas vai valsts nodevas atmaksu. Kancelejas vai valsts nodevu atmaksā no valsts budžeta līdzekļiem, pamatojoties uz zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu.”

13. Papildināt likumu ar 118.¹ pantu šādā redakcijā:

“**118.¹** Zemesgrāmatu personu rādītājā uztur ziņas par personām, attiecībā uz kurām zemesgrāmatu nodaļa saņēmusi zvērināta tiesu izpildītāja, maksātnespējas procesa administratora, procesa virzītāja vai nodokļu administrācijas (paziņojuma iesniedzēja) paziņojumu par piedziņas atzīmi, ķīlas tiesības atzīmi, maksātnespējas atzīmi vai atzīmi, ko ieraksta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 361.pantu gadījumos, kad personai zemesgrāmatā nav nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu.

Paziņojumā norāda:

- 1) fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet juridiskajai personai — nosaukumu un reģistrācijas numuru;
- 2) tā dokumenta izdevējiestādi, datumu un numuru, uz kuru paziņojums pamatots;
- 3) paziņojuma iesniedzēju un viņa elektroniskā pasta adresi.

Ziņas par šā panta pirmajā daļā minēto paziņojumu no personu rādītāja dzēš uz paziņojuma pamata vai tad, ja tas norādīts nostiprinājuma lūgumā par atzīmes ierakstīšanu zemesgrāmatā.”

14. Papildināt 129.panta pirmās daļas 1.punktu pēc vārdiem “izpildu raksts” ar vārdiem “vai zvērināta tiesu izpildītāja apliecināta izpildu raksta kopija”.

15. Papildināt pārejas noteikumus ar 11.punktu šādā redakcijā:

“11. Šā likuma 71.¹ pants, 72.panta pirmās daļas otrais teikums, 76.panta sestā daļa un 118.¹ pants stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 26.maijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 15. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 15. 06. 2011., Nr.93.

280. 192L/10 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23.nr.; 2001, 15.nr.; 2002, 24.nr.; 2003, 15.nr.; 2004, 6., 10., 14., 20.nr.; 2005, 7., 14.nr.; 2006, 1., 13., 20., 24.nr.; 2007, 3., 24.nr.; 2008, 13.nr.; 2009, 2., 6., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205.nr.; 2010, 166., 183., 206.nr.; 2011, 16.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 28.panta otro daļu pēc vārdiem “uzturlīdzekļu piedziņu” ar vārdiem “bērnā vai vecākam”.

2. 43.panta pirmajā daļā:

papildināt 3.punktu ar vārdiem “bērnā vai vecākam, kā arī prasībās par paternitātes noteikšanu, ja prasība celta vienlaikus ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam”;

papildināt daļu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) pieteikuma iesniedzēji — par ārvalsts nolēmuma par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai vecākam atzīšanu vai atzīšanu un izpildīšanu;”;

papildināt 8.punktu pēc vārda “uzturlīdzekļu samazināšanu” ar vārdiem “bērnā vai vecākam”.

3. Aizstāt 88.panta pirmajā daļā vārdu “Likumā” ar vārdiem “Likumā, Latvijas Republikai saistošos starptautiskajos līgumos vai Eiropas Savienības tiesību aktos”.

4. Papildināt 128.pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Latvijas centrālā iestāde lietā par uzturlīdzekļu piedziņu vai uzturlīdzekļu piedziņu bērnam un paternitātes noteikšanu, piemērojot Padomes 2008.gada 18.decembra regulu (EK) Nr.4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (turpmāk — Padomes regula Nr.4/2009), ceļ prasību vai pārsūta prasības pieteikumu, iesniedzot tiesā minētās regulas VII pielikuma veidlapu, kas uzskatāma par prasības pieteikumu, ievērojot šīs regulas 57.pantā noteiktos rekvizītus.”

5. Izteikt 205.panta pirmās daļas 1.punktu šādā redakcijā:

“1) par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai vecākam;”.

6. Papildināt 540.pantu ar 13. un 14.punktu šādā redakcijā:

“13) ārvalsts tiesas vai kompetentās iestādes izsniegts nolēmuma izraksts saskaņā ar Padomes regulas Nr.4/2009 20.panta 1.punkta “b” apakšpunktu;

14) ārvalsts kompetentās iestādes izsniegts publiskā akta izraksts saskaņā ar Padomes regulas Nr.4/2009 48.pantu.”

7. 541.¹ pantā:

papildināt pantu ar 4.³ daļu šādā redakcijā:

“(4³) Padomes regulas Nr.4/2009 20.panta 1.punkta “b” apakšpunktā minēto nolēmuma izrakstu tiesa izraksta pēc lietas dalībnieka lūguma, kad spriedums vai lēmums stājies likumīgā spēkā, bet gadījumos, kad spriedums vai lēmums izpildāms nekavējoties, — tūlīt pēc sprieduma pasludināšanas vai lēmuma pieņemšanas.”;

aizstāt piektajā daļā vārdus un skaitli “un 4.¹ daļā” ar skaitļiem un vārdiem “4.¹ un 4.³ daļā”.

8. Aizstāt 551.panta trešajā daļā vārdus “uzturlīdzekļi bērnu uzturēšanai” ar vārdiem “uzturlīdzekļi bērnam vai vecākam”.

9. Papildināt 567.panta otrās daļas 3.punktu ar vārdiem “bērnā vai vecākam”.

10. Papildināt 569.panta pirmās daļas 1.punktu ar vārdiem “bērnā vai vecākam”.

11. Papildināt 623.panta pirmās daļas 1.punktu ar vārdiem “bērnām vai vecākam”.

12. Papildināt 638.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Latvijas centrālā iestāde lietā par ārvalsts tiesas nolēmuma par uzturlīdzekļu piedziņu atzišanu vai izpildes pasludināšanu, piemērojot Padomes regulu Nr.4/2009, iesniedz vai pārsūta Padomes regulas Nr.4/2009 VI pielikuma veidlapu, kas uzskatāma par pieteikumu, ievērojot šīs regulas Nr.4/2009 57.pantā noteiktos rekvizītus.”

13. Papildināt 641.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Padomes regulā Nr.4/2009 paredzētajos gadījumos lietas dalībnieks, kura dzīvesvieta vai atrašanās vieta nav Latvijā, šā panta pirmajā daļā minēto blakus sūdzību var iesniegt 45 dienu laikā no lēmuma noraksta izsniegšanas dienas.”

14. Papildināt 642.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Piemērojot Padomes regulu Nr.4/2009, blakus sūdzību izskata Padomes regulas Nr.4/2009 34.pantā noteiktajos termiņos.”

15. 644.pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus un skaitļus “un Padomes regulā Nr.2201/2003” ar vārdiem un skaitļiem “Padomes regulā Nr.2201/2003 un Padomes regulā Nr.4/2009”;

aizstāt trešajā daļā vārdus un skaitļus “un Eiropas Parlamenta un Padomes regulā Nr.1896/2006” ar vārdiem un skaitļiem “Eiropas Parlamenta un Padomes regulā Nr.1896/2006 un Padomes regulā Nr.4/2009”.

16. Aizstāt 644.² panta pirmās daļas ievaddaļā vārdus un skaitļus “vai Eiropas Parlamenta un Padomes regulas Nr.1896/2006 23.pantu” ar vārdiem un skaitļiem “Eiropas Parlamenta un Padomes regulas Nr.1896/2006 23.pantu vai Padomes regulas Nr.4/2009 21.panta 3.punktu”.

17. 644.³ pantā:

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Rajona (pilsētas) tiesa, kuras darbības teritorijā izpildāms ārvalsts tiesas nolēmums, par kuru izsniegts Padomes regulas Nr.4/2009 20.panta 1.punkta “b” apakšpunktā minētais izraksts, pēc parādnieka pieteikuma saņemšanas, pamatojoties uz minētās regulas 21.panta 2.punktu, var atteikt nolēmuma izpildi.”;

aizstāt piektajā daļā vārdus “un ceturtajā daļā” ar vārdiem un skaitli “ceturtajā un 4.¹ daļā”.

18. Aizstāt 644.⁴ panta otrās daļas 2.punktā vārdus un skaitļus “vai Eiropas Parlamenta un Padomes regulas Nr.861/2007 20.panta 2.punktā minētās apliecības norakstu” ar vārdiem un skaitļiem “Eiropas Parlamenta un Padomes regulas Nr.861/2007 20.panta 2.punktā minētās apliecības vai Padomes regulas Nr.4/2009 20.panta 1.punkta “b” apakšpunktā minētā izraksta norakstu”.

19. Papildināt pārejas noteikumu 44.punkta 1.apakšpunktu ar vārdiem “bērnām vai vecākam”.

Likums stājas spēkā 2011.gada 18.jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 9.jūnijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 17. jūnijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

281. 193L/10 Grozījumi Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā

Izdarīt Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 14.nr.; 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200.nr.) šādus grozījumus:

1. 4.pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Padomes 2008.gada 18.decembra regulā (EK) Nr.4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (turpmāk — Padomes regula Nr.4/2009) noteiktos centrālās iestādes pienākumus veic Fonda administrācija. Kārtību un apjomu, kādā Fonda administrācija Padomes regulā Nr.4/2009 noteiktajos gadījumos sniedz personām juridisko palīdzību, īsteno noteiktās tiesības un centrālās iestādes funkcijas, kā arī pilda šajā regulā noteiktos centrālās iestādes uzdevumus, nosaka Ministru kabinets.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

2. Papildināt 5.panta otro daļu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) ja nepieciešams, bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt tiesā un citās valsts un pašvaldību iestādēs personas, kurām saskaņā ar Padomes regulu Nr.4/2009 ir tiesības uz juridisko palīdzību, tas ir, prasītājus pārrobežu uzturlīdzekļu piedziņas lietās bērnam vai citām personām (saskaņā ar Padomes regulu Nr.4/2009), prasītājus pārrobežu paternitātes noteikšanas lietās, ja prasība saskaņā ar Padomes regulu Nr.4/2009 celta vienlaikus ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam, kā arī pieteikuma iesniedzējus lietās par ārvalsts tiesu nolēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai citām personām atzīšanu vai izpildes pasludināšanu Padomes regulā Nr.4/2009 paredzētajos gadījumos.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 18.jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 9.jūnijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 17. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 17. 06. 2011., Nr.95.

282. 194L/10 Grozījumi Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā

Izdarīt Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 12.nr.; 2004, 11.nr.; 2005, 8.nr.; 2006, 13.nr.; 2007, 15.nr.; 2009, 6., 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 51.nr.) šādus grozījumus:

1. 2.pantā:

papildināt otro daļu ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) persona, kura ir Eiropas Savienības zilās kartes turētāja, kartes derīguma termiņa laikā uzturoties Latvijā (turpmāk — persona, kura ir ES zilās kartes turētāja).”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šajā likumā noteikto atbalstu bezdarbniekiem un darba meklētājiem, ietverot iesaisti aktīvajos nodarbinātības un bezdarba samazināšanas preventīvajos pasākumos, persona, kura ir ES zilās kartes turētāja, ir tiesīga saņemt, ja šo pasākumu ilgums nepārsniedz plānoto bezdarba reģistrācijas periodu.”

2. Izslēgt 6.panta otrās daļas 12.punktu.

3. Papildināt 12.pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Persona, kura ir ES zilās kartes turētāja, bezdarbnieka statusu zaudē arī gadījumā, ja:

- 1) ir pagājuši trīs nepārtraukti mēneši, kopš tā zaudējusi darba ņēmēja statusu;
- 2) darba ņēmēja statusu tā zaudē vairāk nekā vienu reizi.”

4. Papildināt 15.pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Persona, kura ir ES zilās kartes turētāja, darba meklētāja statusu zaudē arī gadījumā, ja:

- 1) ir pagājuši trīs nepārtraukti mēneši, kopš tā zaudējusi darba ņēmēja statusu;
- 2) darba ņēmēja statusu tā zaudē vairāk nekā vienu reizi.”

5. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) Padomes 2009.gada 25.maija direktīvas Nr.2009/50/EK par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 9.jūnijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21. 06. 2011., Nr.96.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

283. 195L/10 Grozījums Patērētāju tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Patērētāju tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 9.nr.; 2002, 1.nr.; 2003, 11.nr.; 2004, 11.nr.; 2005, 24.nr.; 2007, 9., 12.nr.; 2008, 15.nr.; 2009, 13.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194.nr.; 2010, 183., 206.nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 8.panta 1.¹ daļu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) krājaizdevu sabiedrību.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 9.jūnijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2011.gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21. 06. 2011., Nr.96.

284. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 9.jūnija sēdē apstiprinājusi **Līgu Hāzenfusi** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 9.jūnijā

285. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 9.jūnija sēdē apstiprinājusi **Valdi Vazdiķi** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 9.jūnijā

286. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 16.jūnija sēdē atbrīvojusi **Normundu Vilnīti** no Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka amata.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 16.jūnijā

287. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 16.jūnija sēdē nolēmusi piekrist deputāta **Anda Cauniša** saukšanai pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 16.jūnijā

288. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 16.jūnija sēdē nolēmusi piekrist deputāta **Sergeja Mirska** saukšanai pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 16.jūnijā

289. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 16.jūnija sēdē nolēmusi piekrist deputāta **Kārļa Seržanta** saukšanai pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2011.gada 16.jūnijā